

ROŽĎALOVICKO

Cena: 30 Kč Obecní zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny ročník 3 číslo 3/2014

*Zářné vystoupení
Marty Kubišové
v kostele sv. Havla*

Místo tradičního úvodního slova jsme tentokrát vyzpovídali pana starostu Petra Kapala osobně: blíží se konec volebního období, a tak jsme mu položili několik otázek k uplynulým čtyřem letům...

Jaká byla Vaše motivace ke vstupu do komunální politiky před čtyřmi lety?

Pokud mám zapátrat v paměti, tak prvotním impulsem před vstupem do komunální politiky byla myšlenka vybudování víceúčelového hřiště za místní ZŠ a obnovení sokolského hřiště, které by se stalo vyhledávaným místem pro maminky s dětmi. Žádné dětské hřiště se v té době totiž v našem městě nenacházelo. Víceúčelové hřiště bylo sice úspěšně dokončeno ještě za předchozího starosty, při prosazování této myšlenky jsem však poznal, jak složité je dosáhnout kýženého cíle z pozice občana, který není členem zastupitelstva města. Z tohoto pohledu bylo dokončení revitalizace sokolského hřiště v srpnu 2013 mnohem snazší.

S jakými pocity a představami jste po vítězných volbách vstupoval na městský úřad, když jste byl na základě dohody nového zastupitelstva jednomyslně zvolen starostou města?

Pocity byly, jak už to tak bývá, smíšené. Na jednu stranu jsem se těšil, že budu moci prosadit své nápady, ale i připomínky a podněty spoluobčanů, na druhé straně byly obavy, zda vůbec dokážu chod města efektivně řídit, protože do té doby jsem neměl víceméně žádné zkušenosti s komunální politikou. Velkou oporou mi byl hned od prvních dnů mého působení na radnici někdejší dlouholetý starosta našeho města pan František Nešněra, který mi pomáhal a s nímž jsem řadu věcí také konzultoval. Předal mi řadu cenných zkušeností a dokázal vnést do určitých problémů nezávislý pohled. Dodnes nám všem na městském úřadě citelně schází nejen pracovně, ale i lidsky...

Jak byste zhodnotil své působení ve funkci starosty města? Co vám život „muže na radnici“ dal, a naopak vzal?

Jsem přesvědčen, že se za své čtyřleté působení na postu starosty města nemusím stydět. Je to velká životní zkušenost po pracovní stránce, není to pouze vysedávání za starostovským stolem, ale převážná část úspěchu, ať už při získávání dotací, nebo následné realizaci projektů, spočívá především v osobním kontaktu s lidmi, kteří se dotačními tituly a jejich realizací zabývají. A co mi vzal? Především spoustu času v soukromém životě, který je nenahraditelný.

Co se v uplynulém volebním období podařilo zrealizovat z volebního programu sdružení, za něž jste kandidoval, a jak byste zhodnotil práci celého zastupitelstva?

Pokud se mám vyjádřit k volebnímu programu sdružení Rožďalovice 2010, pak mohu konstatovat, že jeho převážná část byla splněna. Tím zároveň odpovídám na druhou otázku: jen díky tomu, že zastupitelstvo města se dokázalo v průběhu celého volebního období v řadě věcí shodnout na klíčových otázkách budoucího rozvoje města, považuji jejich práci za úspěšnou. Tím bych jim chtěl zároveň poděkovat za nespočet hodin strávených na pravidelných pracovních schůzkách, které se nejednou protáhly až do pozdních večerních hodin.

Jaký projekt se realizoval s největšími obtížemi?

Zdánlivě nijak zvlášť náročná rekonstrukce zdravotního střediska byla nakonec velice problematická, a to z důvodů třech reklamací výsledné podoby fasády.

Z jakého projektu máte největší radost?

Samozřejmě že si cením každého projektu, který se podařilo dotáhnout do zdárného konce. Možná trochu paradoxně mi však dělají největší radost ty projekty, které nedosahují cenově do milionových výšin, ale jejich hodnota spočívá v něčem jiném: jedná se o vydání Pamětního listu s poštovním razítkem k 500. výročí narození Jiřího Melantricha, vydání knihy Josefa Horáka *Rožďalovice na přelomu století*, ale asi největší radost mám z obnovení zpravodaje Rožďalovicko, kterému přeji tímto hodně zdaru i do budoucna.

Co vnímáte nyní jako nejpalčivější problém města a jeho spádových obcí?

Bezesporu je to vybudování nové kanalizační sítě v Ledečkách, Viničné Lhotě, Podlužanech, Hasiňě a v části Podolí a stav místních komunikací, které jsou v majetku města.

Jak hodnotíte spolupráci města a místních organizací a spolků?

Myslím si, že spolupráce a komunikace s místními spolky je na dobré úrovni. Jsem rád, že spolky a organizace si začínají uvědomovat, že je potřeba do spolkové činnosti zapojit především děti a mládež, což do budoucna pro městský rozpočet znamená neoddiskutovatelné posílení výdajů na tuto činnost.

V rámci své funkce se jistě setkáváte s mnoha zajímavými lidmi. Na které setkání a s kým vzpomínáte nejraději? Která osobnost na Vás nejvíce zapůsobila?

Setkal jsem se se spoustou lidí jak z vrcholné politiky, tak i s mnoha skutečnými osobnostmi z kulturního života. Největším zážitkem je pro mě shodou okolností nedávné soukromé setkání s paní Martou Kubišovou, která mě okouzila svou bezprostředností a přirozeností. Velice si také vážím toho, že jsem si mohl podat ruku s paní Věrou Čáslavskou a krátce si s ní popovídat.

Město je členem MAS Svatojiřský les, díky níž plynou městu také nemalé finanční prostředky na dotační tituly různých projektů. Jaké jsou výhledy do budoucna?

Doufám, že i do budoucna město zůstane členem této organizace, protože i v období 2014–2020 bude MAS Svatojiřský les přerozdělovat nemalé finanční prostředky pro podporu našeho regionu.

Město je mimo jiné také zřizovatelem ZŠ a MŠ G. A. Lindnera. V roce 2012 byla kompletně zrekonstruována školka a také budova školy prošla za poslední léta výraznou proměnou. Jak hodnotíte spolupráci s vedením školy a jak vnímáte výsledky žáků v porovnání s ostatními školami?

Odpověď na tuto otázku není jednoduchá. Z pohledu zřizovatele školy, který se stará především o bezproblémový chod budovy školy i školky (aby tekla voda, svítilo světlo a bylo čím topit...) a zajišťuje kvalitní podmínky pro výuku odpovídající současným trendům (zateplení budovy, různé opravy – šaten, sociálních zařízení, tělocvičny aj.) nemám ke spolupráci žádné připomínky. Navíc se škola nebránila tomu (samozřejmě za finančního přispění města nad rámec daného ročního rozpočtu školy a rodičů), obnovit lyžařský výcvik a školu v přírodě, kterou využívá i mateřská škola.

Od letošního roku jsme také pro všechny třídy rozšířili příspěvek na školní pomůcky (pracovní sešity a potřeby pro výtvarnou činnost ad.). Věřím, že toto všechno se v budoucnu odrazí i na výsledcích žáků, kteří se účastní různých školních olympiád nebo sciotešťů, a doufám, že příští výroční zprávy naší školy přinesou lepší výsledky, než je tomu doposud.

Jak hodnotíte kulturní a společenský život v našem městě?

Myslím, že za poslední čtyři léta se městu podařilo rozjet některé nové kulturní programy, které se již pomalu stávají tradicí. Je to zejména rozsvícení vánočního stromku, velice úspěšné byly také obnovené pivní slavnosti. Podporujeme Podlužanskou kytaru a Hudbu léčí, kterou pořádají chovatelé. Od roku 2011 město také přispívá a spolupřádá Mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň, který je zahajován od té doby každoročně v kostele sv. Havla na přelomu letních prázdnin a mnohé další.

Pokud byste obhájil post starosty i po říjnových volbách, jaké priority pro Vás budu zásadní? Mohl byste zmínit některé konkrétní představy či plány, které byste rád prosadil?

Vše se bude samozřejmě odvíjet od financí, ale především také od nového složení zastupitelstva po

říjnových volbách. Teprve to ukáže, jakým směrem se v následujících čtyřech letech budou Rožďalovice nadále ubírat. Pro mě osobně je prioritou výše zmíněná kanalizace spádových obcí a v Podolí, kde je nutné teprve poté počítat s novým silničním povrchem a celkovou úpravou komunikace. Dále je to také rekonstrukce ulic a chodníků na Rafandě, revitalizace náměstí s úpravou zeleně v ulicích Ruská a Tyršova, oprava staré školy, a nadále zůstává také nedořešenou otázkou budovy bývalého hotelu.

Co byste chtěl na závěr vzkázat občanům města?

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří mě v době mého starostování podporovali a pomáhali mi, ať už radou, připomínkami, či různými podněty. Přeji Rožďalovicím, aby po říjnových volbách usedli v zastupitelstvu opět lidé, kteří se dokáží dohodnout a povznést se nad osobní zájmy.

(red)

„Největším zážitkem je pro mě shodou okolností nedávné soukromé setkání s paní Martou Kubišovou.“

Dne 11. a 12. října se uskuteční z pohledu občana nejpodstatnější volby, a sice volby do obecních a městských zastupitelstev. V těchto volbách bude v rámci celé České republiky rozděleno více než 62 300 mandátů, přičemž u nás v Rožďalovicích se bude bojovat o 9 zastupitelských mandátů. Víte ale, jakým způsobem se řídí tyto volby, jak se počítají voličské hlasy či jakým způsobem se přerozdělují jednotlivé mandáty?

Legislativa

Zákon, který upravuje volby do obecních a městských zastupitelstev byl v průběhu let několikrát modifikován. V současnosti se komunální volby řídí dle zákona o volbách do zastupitelstev obcí č. 491/2001 Sb. Pro volby se používá systém tzv. volných kandidátních listin. Ty mohou stavět politické strany, politická hnutí i nezávislí kandidáti. Počet kandidátů na jedné kandidátní listině je omezen počtem mandátů v zastupitelstvu (odvívá se od počtu obyvatel obce), aktivní volební právo (tzn. právo volit) a pasivní volební právo (tzn. právo být zvolen) mají všichni občané, kteří dosáhli 18 let a mají v obci trvalý pobyt (od vstupu do Evropské unie mohou v komunálních volbách hlasovat také cizinci ze zemí EU, pokud mají v obci trvalý pobyt). Pro přepočítání hlasů na mandáty se používá tzv. d'Hontova metoda volebního dělitele, což znamená, že počet hlasů odevzdaných pro volební stranu je dělen řadou po sobě jdoucích přírodních čísel (1, 2, 3, 4, 5 atd.). Takto vypočítané podíly jsou seřazeny podle velikosti až do počtu mandátů, které mají být v zastupitelstvu přiděleny. Volební klausule je stanovena na 5 % platných hlasů.

Volební systém, možnosti preferování a metoda přidělování mandátů

Komunální volby jako jediné umožňují tzv. panašování – tedy volbu, kdy může volič hlasovat pro jednu volební stranu, nebo pro jednotlivé kandidáty, či kombinovat hlasování pro stranu a pro kandidáty z různých volebních stran. Pro celý volební obvod existuje jediný hlasovací lístek složený z kandidátních listin jednotlivých volebních stran. Platné úpravy hlasovacího lístku jsou ze zákona možné tři:

1. označení křížkem před jmény **jednotlivých kandidujících** až do výše počtu členů zastupitelstva napříč

jednotlivými volebními stranami,

2. označení křížkem před názvem nejvýše **jedné volební strany**,

3. označení křížkem před názvem nejvýše **jedné volební strany** a křížkem před jmény **jednotlivých kandidujících** za jiné volební strany.

Při sčítání volebních hlasů se v případě, že je označena jak strana, tak jednotliví kandidující za tuto stranu, připočítá hlas pouze volební straně a k označení jednotlivých kandidujících se nepřihlíží. Hlasy jsou sčítány jak pro jednotlivé kandidující, tak pro celé volební strany.

Hlasy pro volební strany se počítají následovně:

1. jsou-li na kandidátní listině označena jen jména jednotlivých kandidujících, přičte se straně **tolik hlasů, kolik kandidujících je za danou stranu označeno**,

2. je-li na kandidátní listině křížkem označena pouze jedna volební strana, přičte se straně nejvýše **tolik hlasů, kolik je mandátů v zastupitelstvu**,

3. je-li označena jak jedna volební strana, tak jednotliví kandidující z ostatních stran, přičte se ostatním volebním stranám **tolik hlasů, kolik je na jejich kandidátní listině označených jednotlivých kandidujících a označená volební strana získává tolik hlasů, kolik činí rozdíl mezi celkovým počtem mandátů v zastupitelstvu a počtem označených jednotlivých kandidujících z ostatních volebních stran**.

Pro účely přidělování mandátů konkrétním kandidujícím je potřeba znát počet hlasů, který obdrželi. Hlasy pro jednotlivé kandidující se počítají takto:

1. jsou-li na kandidátní listině označena pouze jména jednotlivých kandidujících, přičte se každému takto označenému kandidujícímu jeden hlas,

2. je-li na kandidátní listině křížkem označena pouze jedna volební strana, přičte se hlas každému kandidujícímu dle pořadí na kandidátní listině, přičemž číslo posledního kandidujícího je shodné s celkovým počtem mandátů v zastupitelstvu

3. je-li označena jak jedna volební strana, tak jednotliví kandidující z ostatních stran, přičítá se po jednom hlasu každému jednotlivému kandidujícímu z ostatních volebních stran, za označenou volební stranu se přičítá po jednom hlasu v pořadí dle hlasovacího lístku tolika kandidujícím ozna-

čené volební strany, kolik činí rozdíl počtu volených členů zastupitelstva a počtu jednotlivě označených kandidujících.

Poté, co jsou známy jak počty hlasů odevzdané pro jednotlivé volební strany, tak pro jednotlivé kandidující, přistoupí Český statistický úřad k přidělování mandátů – nejprve volebním stranám, poté konkrétním kandidujícím. Ještě předtím je však potřeba zjistit, které strany vůbec postupují do skrutinia (sčítání hlasů). To probíhá tak, že se zjistí celkový počet platných hlasů pro všechny kandidátní listiny. Pokud některá z kandidátních listin získala méně než 5 % z celkového počtu hlasů vydaného počtem volených zastupitelů a vynásobeného počtem kandidujících za danou volební stranu, maximálně však počtem rovným počtu volených zastupitelů, do skrutinia nepostupuje a k hlasům odevzdaných pro ni či pro kandidující na ní zastoupené se již dále nepřihlíží.

V první fázi jsou (podobně jako např. při volbách do Poslanecké sněmovny) mandáty přidělovány jednotlivým stranám. Poté, co jsou známy počty mandátů pro jednotlivé strany, zjišťuje se, kterým kandidujícím budou tyto mandáty přiděleny. Pro přidělení mandátů je zpravidla rozhodující místo na kandidátní listině, přednostně jsou však mandáty přidělovány těm kandidujícím, kteří obdrželi nejméně o 10 % hlasů více, než byl průměr hlasů na jednoho kandidujícího dané volební strany.

Neplatné hlasování

Pokud volič neoznačí na hlasovacím lístku ani volební stranu, ani žádného kandidáta, hlasovací lístek nevloží do úřední obálky, hlasovací lístek přetrhne nebo vloží do úřední obálky několik hlasovacích lístků do téhož zastupitelstva, je jeho hlas neplatný.

Díky tomu, že každý volič a každá volička mají k dispozici tolik hlasů, kolik je rozdělováno mandátů, mohou si v podstatě „složit“ vlastní zastupitelstvo. Závěrem bychom všem voličům přáli při této volbě šťastný výběr a doufáme, že složení nového zastupitelstva bude alespoň tak úspěšné, jako v uplynulém volebním období. Přijďte všichni k volbám.

(red)

Nově narození

Od června do konce srpna tohoto roku se narodila tato miminka:

Jubilea

Od června do konce srpna tohoto roku oslavili svá životní jubilea tito občané:

Jméno	Měsíc narození
Marcus Bartko	červen 2014
Valérie Husárová	červen 2014
Matěj Vaněk	červen 2014
Jakub Pleskot	červen 2014
Vojtěch Rovný	červenec 2014
Karolína Severová	červenec 2014
Ema Benešová	srpen 2014

Jméno	Měsíc narození	Věk
Jan Hrozínek	červen 2014	80 let
Jaroslava Kadřmasová	červen 2014	85 let
Helena Čejková	červenec 2014	80 let
Hana Janstová	červenec 2014	75 let
Bohuslav Burian	červenec 2014	80 let
Jarmila Šuková	srpen 2014	80 let

Na co se můžeme těšit

13. října	<i>Zájezd do Hálkova divadla - Caveman</i>
19. října	<i>Posvícení</i>
25. října	<i>Hudba léčí (Decent – Jiří Haken), 14:00</i>
6. listopadu	<i>Zájezd do Hálkova divadla - Otevřené manželství</i>
22. listopadu	<i>Hudba léčí (hudební skupina Petra Vávry), 14:00</i>
29. listopadu	<i>Rozsvícení vánočního stromku (vystoupí Jana Heryánová Ryklová), 16:00</i>
11. prosince	<i>Zájezd do Hálkova divadla - Vzťahy na úrovni</i>
13. prosince	<i>Adventní diskotéka s překvapením, 21:00</i>
21. prosince	<i>Hudba léčí (Duo Adamis, Piňakoláda, Josef Zoch), 14:00</i>
21. prosince	<i>Adventní koncert Baborak Ensemble kostel sv. Havla, 17:00</i>

Hudba léčí se koná na sále Radnice v Rožďalovicích vždy od 14 do 18 hodin. Prodej vstupenek bude zahájen vždy od 13 hodin před konanou akcí.

Informace pro občany

Vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací

Díky využívání dotačních titulů získalo město ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu 796 000 Kč na financování zaměstnanců vykonávajících veřejně prospěšné práce.

Období 8/2011 – 2/2012

Príspevek ve výši 9 000 Kč měsíčně na 1 pracovní místo (2 pracovní místa – příspěvek 108 000 Kč)

Období 4/2012 – 3/2013

Príspevek ve výši 8 000 Kč měsíčně na 1 pracovní místo (2 pracovní místa – příspěvek 160 000 Kč)

Období 5/2013 – 4/2014

Príspevek ve výši 11 000 Kč měsíčně na 1 pracovní místo (2 pracovní místa – příspěvek 264 000 Kč)

Období 6/2014 – 5/2015

Príspevek ve výši 11 000 Kč měsíčně na 1 pracovní místo (2 pracovní místa – odhadovaná výše příspěvku 264 000 Kč)

Možnost likvidace biologického odpadu

Od 27. září do 1. listopadu 2014 je každou sobotu od 8 do 11 hodin naproti budově bývalého Strojbalu přistaven kontejner, do kterého mohou občané vkládat biologicky rozložitelný odpad, především odpad ze svých zahrad (tráva, listí) vyjma větví ze stromů.

Prodej

**dubového metrového
palivového dřeva
800 Kč/m³**

**Více informací u pana
Maláta na tel.: 607 911 835.**

Rekonstrukce chodníků

Celkové náklady 3 884 656 Kč, z toho dotace 3 690 400 Kč z Fondu rozvoje měst a obcí Středočeského kraje (FROM SK). Rekonstrukce proběhla během roku 2011 v Ruské ulici, v části náměstí a v některých částech ulic Zahradní a Tyršova.

Rekonstrukce mateřské školy

Celkové náklady 6 812 233 Kč, z toho dotace 5 112 233 Kč (FROM SK). Celková rekonstrukce mateřské školy probíhala v letech 2011 a 2012.

Rožďalovicko

V dubnu 2012 vyšlo po dvaadvaceti letech první číslo obnoveného zpravodaje, který vycházel v letech 1975–1990. Oproti původnímu měsíčníku je stávající list vydáván čtvrtletně.

Rekonstrukce školních šaten

Celkové náklady 743 636 Kč, z toho dotace 450 760 Kč (Program rozvoje venkova přes MAS Svatojiřský les, o.s.). Rekonstrukce byla realizována během letních prázdnin v roce 2012.

Oplocení barokního sloupu se sochou Panny Marie

Celkové náklady 330 000 Kč, z toho dotace 237 600 Kč (Program rozvoje venkova přes MAS Svatojiřský les, o. s.). Oplocení bylo instalováno v srpnu 2012.

Opravy sakrálních staveb a pomníku Václava Taraby

Na podzim roku 2012 byla opravena boží muka u hřbitova a u Strojbalu a na křižovatce u s okolského hřiště byla opravena výklenková kaplička. Opravy byly hrazeny z městského rozpočtu. V Zámostí byl zveleben křížek – na této obnově se podílel jak osobní, tak finanční pomocí pan Josef Drobeček ze Zámostí a pan Jaroslav Javůrek, který daroval k této sakrální stavbě kovové oplocení. Město opravilo také pomník Václava Taraby, který jako 16letý učeň padl 7. května 1945. Jeho pamětní deska je umístěna na zdi kláštera naproti školnímu hřišti.

Změna vytápění hasičské zbrojnice

Celkové náklady 77 000 Kč (vlastní financování). Nevyhovující elektrické vytápění (akumulační kamna) bylo nahrazeno plynovým. Práce proběhly během léta a podzimu 2012.

Rekonstrukce Melantrichovy ulice

Celkové náklady 2 085 241 Kč (vlastní financování). Projekt byl realizován během srpna a září roku 2012. Ulice dostala nový povrch a po obou stranách byla osazena chodníky ze zámkové dlažby.

Revitalizace Panské zahrady

Celkové náklady 2 401 547 Kč, I. etapa – náklady 1 201 547 Kč, z toho dotace 800 000 Kč (Program rozvoje venkova přes MAS Svatojiřský les, o. s.), II. etapa – náklady 1 200 000 Kč (vlastní financování). Projekt byl realizován od března do června 2012.

Demolice bývalé lesní správy

Celkové náklady (včetně odkupu nemovitosti od původního majitele) se vyšplhaly na 1 000 000 Kč. Z lokality bylo před samotnou demolicí odvezeno na 300 tun odpadu, úklid probíhal koncem února 2012, samotná demolice pak v květnu 2012.

Rekultivace bývalé skládky u Horního rybníka

Na jaře roku 2012 došlo na místě někdejší skládky u Horního rybníka Na Holí k výsadbě nového lesního porostu. Bylo vysázeno 14 300 sazenic dubu letního (*Quercus robur*) a celý pozemek byl oplocen. Tato rekultivace byla financována z městského rozpočtu.

Rekonstrukce budovy MěÚ

Celkové náklady 2 342 439 Kč (střecha, věžička, fasáda, okna, topení, elektroinstalace, renovace výčepu na sále Radnice – vlastní financování + 650 000 Kč příspěvek Pivovaru Nymburk). Veřejná sbírka na obnovu věžičky vynesla 31 940 Kč. Rekonstrukce probíhala během roku 2012.

Rekonstrukce autobusových zastávek v Podlužanech a Ledečkách

Celkové náklady 158 271 Kč (vlastní financování).

Nový bankomat

Počátkem dubna 2012 byl uveden do provozu nový bankomat Poštovní spořitelny, který je umístěný vedle vchodu na městský úřad.

Demolice drážního domku

V polovině května 2013 proběhla po vleklých jednáních města s Českými drahami demolice zchátralého domku, který stával u železničního přejezdu. Náklady na odstranění budovy uhradily ČD, neboť domek byl v jejich vlastnictví.

Osazení nového zábradlí u schodů „V kaštanech“

Celkové náklady 50 000 Kč (vlastní financování). Realizace probíhala od dubna do konce června 2013.

Rekonstrukce přístavby a položení nových parket v tělocvičně ZŠ

V průběhu letních prázdnin 2013 byl realizován projekt z MAS Svatojiřský les, díky němuž byla vyměněna část oken v tzv. přístavbě (352 262 Kč), rekonstruována elektroinstalace ve druhém patře přístavby (86 697 Kč) a došlo k celkové inovaci prostředí školní jídelny (40 920 Kč). Před přístavbou byla též položena nová zámková dlažba (97 795 Kč). Navíc z rozpočtu města bylo financováno položení a následné nalakování nových parket v tělocvičně (139 133 Kč).

Zasítování parcel v ulici Čsl. legií

Celkové náklady 3 000 000 Kč (vlastní financování). Od května do konce srpna 2013 bylo v ulici Československých legií zasítováno celkem 13 nových parcel. Cena parcely je 500/m².

Oprava vlakové zastávky ve Viničné Lhotě

Celkové náklady 160 000 Kč (vlastní financování). Rekonstrukce byla dokončena na začátku srpna 2013. Místní obyvatelé mohou vnitřní prostory využívat jako společenskou místnost pro společná posezení. „Nová“ zastávka byla slavnostně otevřena dne 17. srpna 2013 při příležitosti konání srazu rodáků Ledeček a Viničné Lhoty.

Nové hřiště pro děti

Během letních prázdnin 2013 bylo dokončeno dětské hřiště v prostorách sokolského hřiště. Pro děti zde byla nainstalována řada herních prvků (např. herní sestava ve tvaru hradu, kolotoč, vahadlové houpačky, šestihran, bradla, lanovka, houpadla na pružinách, kreslicí tabule a pingpongový stůl). Projekt se sokolům podařilo zrealizovat za pomoci dotačního příspěvku od MAS Svatojiřský les.

Přístavba sociálního zařízení u hasičské zbrojnice

Celkové náklady 150 000 Kč, řada souvisejících prací byla provedena svépomocí v rámci pravidelných hasičských brigád, kdy byl mimo jiné i celý objekt z východní a jižní strany nově oplocen.

Revitalizace místního hřbitova

Celkové náklady 1 255 807 Kč, z toho dotace 784 372 Kč (Program rozvoje venkova přes MAS Svatojirský les, o. s.). S úpravami se započalo již na sklonku roku 2011, kdy byly vykáceny náletové dřeviny a přestarlé tůje a ze zrušených a odhlášených hrobů byl odstraněn břečtan, který je zcela zastiňoval.

Došlo také k celkové revizi všech hrobových míst, která se na hřbitově nacházejí. Kromě nové výsadby stromů a keřů a úpravy terénu po zrušených hrobech byly v celém areálu zbudovány přístupové cesty ze zámkové dlažby a na náklady Velvyslanectví Ruské federace v ČR byly zrekonstruovány hroby rudoarmějců. Podél cest byly také nově instalovány lavičky. Úpravy byly dokončeny na sklonku léta 2013.

Realizace protipovodňových opatření města Rožďalovice

Celkové náklady 2 848 049 Kč, z toho dotace 2 554 380 Kč (Státní fond životního prostředí ČR). V rámci tohoto projektu byl vytvořen Povodňový plán města (edpp.cz/dpp/rozdalovice/) a instalován výstražný a varovný systém obyvatelstva. Hlášení je prováděno prostřednictvím bezdrátových hlásičů. Toto vysílací zařízení zároveň slouží jako místní rozhlas. Realizace probíhala během roku 2013.

Demolice dvou domků v Podolí

Zkraje roku 2014 město odkoupilo od původního majitele dva zdevastované domy v Podolí. Protože náklady na rekonstrukci by byly příliš vysoké, představitelé města se rozhodli pro kompletní demolici těchto objektů. Zbourání proběhlo v únoru a celkové náklady na tuto akci, tzn. odkup nemovitosti, demolice a odvoz odpadu se vyšplhaly na 350 000 Kč.

Veřejný rozhlas ve spádových obcích

Začátkem roku 2014 byla dokončena instalace nového veřejného bezdrátového rozhlasu ve Viničné Lhotě, Ledeckách a Podlužanech. V současné době je tedy již celé území Rožďalovic včetně spádových obcí osazeno moderním telekomunikačním zařízením.

Realizace proběhla v rámci protipovodňových opatření města, jejichž součástí byla i instalace vysílacího zařízení pro výstražný a varovný systém obyvatelstva. Celkové náklady této druhé etapy, které se vyšplhaly na 196 000 Kč, byly hrazeny z městského rozpočtu.

Program rozvoje města

Počátkem května byl dokončen a zastupitelstvem schválen strategický plán budoucího rozvoje města.

Cílem tohoto programu je výstižná charakteristika města, její zhodnocení a formulování představ, vizí a myšlenek o jeho rozvoji do roku 2020. Záměrem programu je udržitelný a komplexní rozvoj celého území Rožďalovic s ohledem na jejich ekonomické, sociální a ekologické možnosti či bariéry. Více na www.rozdalovice.eu nebo je plán k nahlédnutí na MěÚ.

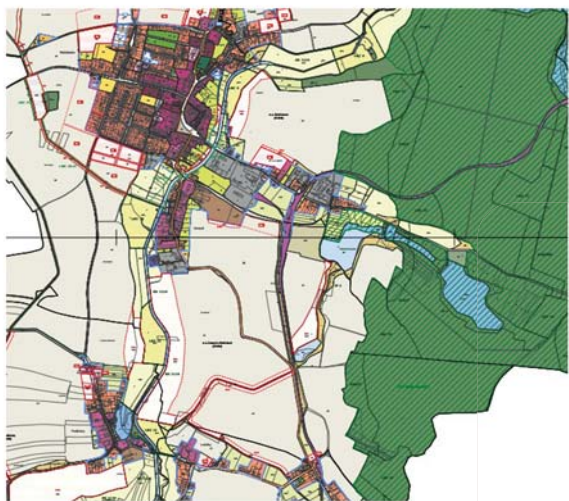
Rekonstrukce ulic Zahradní a Za Špýcharem

Celkové náklady 7 390 045 Kč. Počátkem června 2014 byla dokončena rekonstrukce ulic Za Špýcharem a Zahradní.

Snížení energetické náročnosti zdravotního střediska

Celkové náklady 2 400 000 Kč, z toho dotace 1 117 825 Kč (Státní fond životního prostředí ČR). V rámci kompletní rekonstrukce zdravotního střediska, která probíhala od listopadu 2013 do února 2014, byl v objektu nově vybudován výtah a bezbariérový přístup včetně bezbariérového sociálního zařízení. Celá budova byla také osazena novými okny, zateplena a dostala novou fasádu.

Územní plán

Před koncem roku 2014 by měl nabýt účinnosti nový územní plán města, jehož realizace probíhala od roku 2012, celkové náklady dosáhly částky 450 000 Kč. Veškerou dokumentaci k územnímu plánu lze nalézt na nových webových stránkách města (www.rozdalovice.eu).

Rozsáhlá rekonstrukce školy

Během jara a léta 2014 byla na budově školy vyměněna veškerá okna, objekt byl zateplen a dostal novou fasádu. Škola bude také nově vytápěna plynem. Město na tuto nákladnou akci získalo dotaci od Ministerstva životního prostředí z Operačního programu Životní prostředí. Celkové náklady se vyšplhají na bezmála 9 milionů korun, přičemž spoluúčast města činí 20 procent.

Rekonstrukce dvou cest na Hasině

Během léta a počátkem září 2014 byly na Hasině opraveny dva úseky místních komunikací.

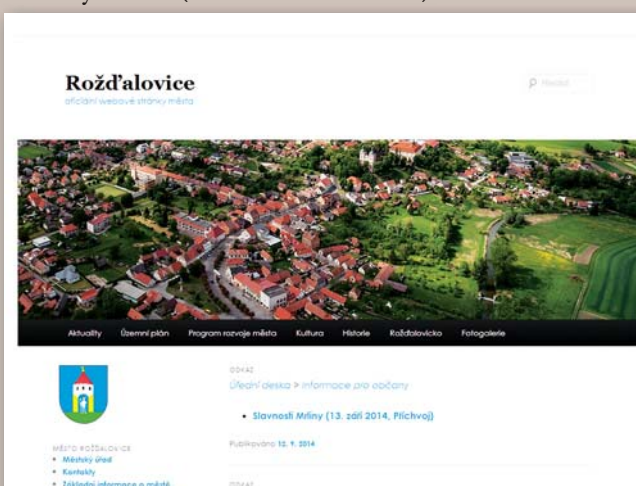
Nová dlažba ve dvoře hasičárny

V průběhu září 2014 hasiči v rámci brigád položili zámkovou dlažbu ve dvoře hasičárny a instalovali nová vstupní vrata do dvora.

Nové webové stránky města

Počátkem září 2014 byly spuštěny nové internetové stránky města (www.rozdalovice.eu).

Některé kulturní a společenské události za léta 2010–2014

Rozsvícení vánočního stromku se poprvé uskutečnilo 27. listopadu 2010 a od té doby je každoročně vítaným zpestřením adventu v našem městě.

Od roku 2010 hostí kostel sv. Havla na přelomu července a srpna **Mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň**. Dřívější ročníky probíhaly v areálu zámku.

Od roku 2011 pořádá město jednou či dvakrát ročně **Posezení seniorů**.

Pamětní list k 500. výročí narození Jiřího Melantricha vydáný 21. května 2011 při příležitosti oslav jubilea tohoto významného rožďalovického rodáka.

Vysvěcení sochy Panny Marie proběhlo 16. července 2011. Sochu vysvětil litoměřický biskup monseigneur Jan Baxant.

Některé kulturní a společenské události za léta 2010–2014

Muzejní noc – v květnu 2012 si mohli návštěvníci Galerie Melantrich vyslechnout přednášku místního učitele Jiřího Rejska o krásách přírody Rožďalovicka nebo poutavý výklad Oldřicha Bubáka o Galapágách a na závěr navštívit kostela sv. Havla, v němž večerní prohlídku doprovodila průvodním slovem paní Svatava Krumpholcová. V pozdních večerních hodinách měli ještě možnost zájemci zhlédnout Pamětní síň rodáků, umístěnou v budově staré školy, kde je provázal Josef Nešněra.

V sobotu 16. června 2012 se Rožďalovice staly jedním z cílů tzv. **Plaketové jízdy veteránů**.

K úspěchu celé akce přispělo nejen velmi pěkné počasí, ale především velká účast občanů z Rožďalovic a okolí, kteří se přišli na někdejší „krále silnic“ podívat.

Vydání knihy Josefa Horáka *Rožďalovice na přelomu století* – slavnostní křest proběhl 8. května 2013 v rámci Muzejní noci. Knihu je možno zakoupit na městském úřadě.

Některé kulturní a společenské události za léta 2010–2014

Zájezdy na představení do Hálkova divadla v Nymburce pořádá město pravidelně od dubna 2013.

Charitativní akce

Koncert pěveckého sboru Zvonky – 15. června 2012 proběhl v kostele sv. Havla koncert na podporu denního stacionáře Kamarád Jičín. I přes malou účast se vybralo 3 028 Kč.

Půjdem spolu do Betléma – 20. prosince 2013 se v kostele sv. Havla uskutečnil operní koncert v podání operních pěvců Jany Heryánové, Věry Likérové a Michaela Kubečky. Koncert navštívily téměř dvě stovky posluchačů, výtěžek z dobrovolného vstupného byl věnován obecně prospěšné společnosti Centrum Paraple, která pomáhá lidem s poškozením míchy. 20 000 Kč věnovali občané Rožďalovic a 8 000 Kč věnoval Ing. Roman Kloubec z firmy AZ Elektrostav, a.s.

Rožďalovické pivní slavnosti

Dne 19. července město ve spolupráci s FC Trnavan Rožďalovice a Odborem přátel SK Slavia v Rožďalovicích uspořádaly pivní slavnosti. Na místním fotbalovém stadionu FC Trnavan nejprve proběhlo fotbalové utkání týmů z Rožďalovic a Kostomlat proti Arabela teamu. Následoval bohatý kulturní program, během kterého si diváci mohli poslechnout třeba zpěvačku Marcelu Holanovou, Martina Maxu, Martina Hudčeka či Tomáše Löbla. Ve večerních hodinách se pak všichni zúčastnění mohli těšit na bohatou tombolu. Několik šťastlivců získalo hodnotné ceny ve formě vinařského pobytu na Moravě, pivních lázní v Kutné Hoře, víkendů v italských Benátkách či zájezdu na For-

muli 1 do Itálie. Ceny předal vítězům hejtman Středočeského kraje Miloš Petera. „*Blahopřeji těm, kdo dnes měli štěstí v tombole, a zároveň chci poděkovat všem, kteří si do ní zakoupili lístek a podpořili tím dobrou věc,*“ řekl středočeský hejtman.

Vedení města se totiž rozhodlo dát akci charitativní ráz. Celý výtěžek z tomboly a polovinu tržby za vstupné, celkem 37 tisíc korun, byl věnován Centru Paraple, které pomáhá lidem ochrnutým po poškození míchy. Na akci během sobotního parného odpoledne a následného večera

zavítala víc než tisícovka návštěvníků. Hudební program, kde zahrály kapely ABBA a Elán Revival pokračoval až do časných ranních hodin.

(red)

Vystoupení Marty Kubišové předčilo veškerá očekávání

Vpáteční podvečer 19. září 2014 vystoupila v kostele sv. Havla žijící legenda české popmusic Marta Kubišová. Označení legenda by se jistě bránila a kvapem by ho „odstřelila“ nějakou sebeironickou poznámkou, ale co naplat, Marta Kubišová legendou pro své posluchače bezesporu je. Trochu také pokulhává úzce vymezená škatulka „popmusic“, neboť v jejím bohatém repertoáru lze nalézt také šansony, jazzové skladby, baladické písně, rockové „našlápnuté vypalovačky“, koledy a snad i něco folkových písniček, ba dokonce i country.

Její osobitý hlas a hudební projev, k němuž nelze nalézt srovnání ani na české, ba ani na světové scéně, dokázal v okamžiku probudit emoce, uchvátit a uhranout... Velmi výstižná byla v tomto ohledu slova starosty města Petra Kapala při zahájení koncertu, když hovořil o slzách, které během vystoupení svlaží jistě nejednu tvář. Ano, bylo tomu tak a bylo to zcela přirozené a bezděčné. I když Marta Kubišová vystoupila pouze v doprovodu klavíristy Karla Štolby, „magický hlas rebelky“ v mnoha ohledech doslova „rozmetal“ komorní ráz koncertu, v němž posluchači kvitovali zpěvaččin um bouřlivým potleskem po každé písni a v závěru koncertu pak mohutným aplausem ve stoje.

I mnohé písně, které posluchači mají zažité z nahrávek v doprovodu kapely či většího hudebního tělesa, dokázala Marta Kubišová svým

jedinečným zpěvem proměnit v nebyvalý hudební zážitek. Připomeňme jen, že Marta Kubišová během své pěvecké kariéry spolupracovala s textaři zvučných jmen, jako byl Pavel Vrba, Zdeněk Rytíř, Petr Rada či Eduard Krečmar, jejichž textům vtiskla svým podáním punc nefalšované „uvěřitelnosti“ – posluchač zkrátka ani chvíli nepochybuje o tom, že to, o čem zpěvačka zpívá, není pouze dobře napsaná „píseň“, kterou umně interpretuje, ale že za tím vším je hluboký vnitřní prožitek, s nímž se posluchač sám může ztotožnit. Tedy žádný kalkul, jímž je dnešní hudební showbyznys značně poznamenan.

Na pět stovek návštěvníků koncertu tak bylo odměněno skutečně silným hudebním zážitkem, který předčil veškerá očekávání a který se stal jednou z

největších kulturních událostí v našem městě za posledních dvacet let. Výtěžek ze vstupného (91 200 Kč) byl věnován na konto Centra Paraple.

Na závěr ještě patří dík sponzorům, kteří pořádání koncertu finančně podpořili: Pila TADOS Rožďalovice Jaroslav Taraba, Truhlářství Miroslav Āntoš Rožďalovice, Pletka – PSR Rožďalovice (Libor Pletka), Uhlí Škodovi Rožďalovice (Břetislav a Zdeňka Škodovi), LUNAR Rožďalovice, s. r. o., Jiří Tax, Montážně obchodní firma Teplice Jiří Petersik, Farma Košík Dagmar Havlová, stavební společnost PMS, s. r. o., Poděbrady, HALKO stavební společnost, s. r. o., Kolín, Jiří a Stanislav Havelkovi Křinec, AŽ Elektrostav, a. s., Nymburk, Agrofert, a. s.

(red)

Rožďalovická mateřská škola

V pondělí 1. září 2014 jsme v mateřské škole přivítali 21 nových kamarádů. První týden se sice neobešel bez slziček, ale děti si brzy zvykly na nové prostředí, kolektiv dětí i paní učitelky a postupně objevují nové věci a užívají si zajímavé hry a činnosti. Ve školce je umístěno 73 dětí (kapacita MŠ je 74) a jsou rozděleny do třech oddělení podle věku.

1. třída Myšky: 17 dětí ve věku 2–3 let, třídní učitelka Radka Hofmanová

2. třída Berušky: 28 dětí ve věku 3–5 let, třídní učitelky Marcela Kořínková a Eva Koseková

3. třída Sluníčka: 28 dětí ve věku 5–7 let, třídní učitelky Lenka Pecková a Iveta Vacková

Naši školku navštěvují děti z Rožďalovic a dalších obcí ze spádové oblasti naší školy, ale i ze širšího okolí. Konkrétně je z Rožďalovic 45 dětí, z Košíka 8 dětí, ze Žitovic a Pojed 6 dětí, z Podlužan 2 děti a 12 dětí má bydliště jinde. Do nového školního roku přejeme všem našim Myškám, Beruškám a Sluníčkům hodně radosti a příjemných zážitků v rožďalovické školce.

*Marcela Kořínková,
vedoucí učitelka MŠ*

Prvňáčci přicházejí

Prvního září 2014 nastoupilo do 1. třídy Základní školy a Mateřské školy G. A. Lindnera Rožďalovice 21 nových žáků, 7 dívek a 14 chlapců. Většina dětí navštěvovala naši mateřskou školu a část z nich docházela do základní školy v rámci projektu Ze školky do školy. Tento projekt připravuje děti k nástupu do základní školy, ale i na způsoby práce ve všech oblastech výuky, upevňují si základní pracovní a sociální dovednosti a návyky. Ve středu 24. září 2014 proběhla Zahradní slavnost, která je věnována uvítání prvňáčků do školy. Děti z 1. třídy vystoupily s krátkým kulturním programem, spolužáci z prvního stupně si pro ně připravili hry, soutěže a výtvarné dílny. Na akci jsou zváni nejen

jejich rodiče, ale i budoucí školáci a široká veřejnost. Pro všechny bylo připraveno malé pohoštění.

Letošním školním rokem prvňáky provází kniha Jana Lebedy Pohádky skřítků Medovnička věnovaná starostou města Rožďalovice Petrem Kapalem.

Také v letošním školním roce je finanční příspěvek města Rožďalovice 500 Kč na žáka 1. ročníku. Příspěvek je věnován na učební pomůcky a další potřeby. Přejeme prvňáčkům mnoho

radosti a úspěchů v jejich cestě za poznáním.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

Nový kalendář školy

Základní škola již tradičně se začátkem školního roku vydala svůj další kalendář. Jak napovídá jeho název „Rožďalovičtí školáci aneb odkud pocházíme“ je věnován zejména spádovým obcím naší školy.

Během uplynulého roku žáci jednotlivých tříd, družiny i mateřské

školy navštěvovali okolní obce a zjišťovali, jak se zde žije a jaký je rozdíl mezi životem ve městě a na vesnici. Při návštěvách často besedovali se starosty, starousedlíky a pamětníky, fotografovali a kreslili. Svoje poznatky pak shrnuli do kalendáře, jehož výtvarnou část tvoří také návrhy erbů, které žáci pro jednotlivé vesnice vymysleli.

Kromě toho kalendář obsahuje množství současných fotografií,

údaje z kronik, ale i informace o aktuálním dění. Nedílnou součástí je opět měsíční přehled svátků, prázdnin a školních akcí pro rodiče i veřejnost.

Kalendář školy na školní rok 2014/2015 je možno zakoupit za 200 Kč u hospodárky školy Elišky Novákové.

Jiří Rejsek

3 BŘEZEN – MÁRZ MARCH - MARS

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
1. března	2. března	3. března	4. března	5. března	6. března	7. března
8. března	9. března	10. března	11. března	12. března	13. března	14. března
15. března	16. března	17. března	18. března	19. března	20. března	21. března
22. března	23. března	24. března	25. března	26. března	27. března	28. března
29. března	30. března	31. března				

SOVOLUSKY

Malebná vesnička se nachází asi 1,5 km severozápadně od obce Košík, pod kterou ústí. Sovolusky mají velmi dlouhou historii, první zmínky se objevují již ve 14. století. V okolí se nacházejí krásné dubohabové lesy, které lákají milovníky přírody, zejména houbaře.

Sovolusky jsou navštíveny 7. května 2014 u národní přírodní památky Košík paní Lenkou Kamenou a jejími rodiči paní Josefou Šebem. Během prohlídky vesnice nám oba vyprávěli o zdejších zajímavostech. O tom, že Sovolusky byly významnou regionální obcí, pod kterou dříve patřil i Košík, svědčí i dnes napsané. Byly zde zemědělské usedlosti, ale také chleby. Vesnice měla svůj úřední, později hospodský, dům se jehlovou střechou a rekreační oblasť a k trvalému pobytu zde nebyl přiklápěn žádný obyvatel. K zajímavostem patří kostel sv. Kateřiny, který je mezinárodním kostelním v Čechách.

základní údaje:
charakter sídla: malá vesnice (23 domů)
součástí obce: Košík
okres: Nymburk
PSČ: 250 35
k. ú.: Sovolusky u Košíka
výměra: 1,49 km²

5 KVĚTEN – MAI MAY - MAI

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
1. května	2. května	3. května	4. května	5. května	6. května	7. května
8. května	9. května	10. května	11. května	12. května	13. května	14. května
15. května	16. května	17. května	18. května	19. května	20. května	21. května
22. května	23. května	24. května	25. května	26. května	27. května	28. května
29. května	30. května	31. května				

KOŠÍK

Obec Košík se nachází 3 km severozápadně od Rožďalovic a skládá z několika částí: Košík, Malý Košík, Doubravany, Tuchom a Sovolusky. Vesnice tato sídla měla historicky při populaci dvaceti patnácti k rožďalovičským kostelům, potažmo náležejícím zámku Kunčák a jiná k panství Křivčickému.

První zmínka o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1429, kdy Jan III. Košík věnoval Košík a Sefčice svému manželce Machovi z Rybníka. Město významně rozšířil paní Kateřina Václava Lemberková a její manžel Josef Holý.

V obci je také památník putující v 1. světové válce a památník MŠ a základní školy Košík.

základní údaje:
charakter sídla: malá vesnice (23 domů)
součástí obce: Košík
okres: Nymburk
PSČ: 250 35
k. ú.: Košík
výměra: 14,68 km²

Zahradní slavnost

Ve středu 24. září proběhla v ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice Zahradní slavnost.

Koná se vždy při příležitosti zahájení školního roku a hlavně při příležitosti uvítání nových prvňáčků do školy. Ti slavnost zahájili kulturním představením s písničkami a básněmi, instalována byla výstava výtvarných prací.

Při představení byly prvňáčkům předány pamětní listy s upomínkou na zahájení školní docházky. Společ-

ně zasadili strom třídy – lísku obecnou. Poté se společně s ostatními zúčastnili her, soutěží a výtvarných děl, které nejen pro ně připravili starší spolužáci.

K příjemnému průběhu hezkého odpoledne také přispělo připravené pohoštění od našich kuchařek ze školní jídelny. Poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli, rodičům a dalším hostům.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

Nový projekt v naší škole

V druhé polovině května 2014 byl na odboru školství, kultury a památkové péče Městského úřadu Nymburk zahájen projekt „ORP Nymburk – společně na cestě ke kvalitě vzdělávání“, který je financován Evropským sociálním fondem v rámci Operačního programu vzdělávání pro konkurenceschopnost, do kterého se zapojilo 14 z 18 základních škol a naše škola je jeho partnerem s finančním podílem.

Hlavním cílem projektu je zkvalitnění vzdělávání v základním školství na území obce s rozšířenou působností (ORP) Nymburk. Projekt se zaměřuje na podporu žáků ohrožených školním neúspěchem.

Naplnění cílů projektu se projeví ve zlepšení celkových podmínek na základních školách ORP Nymburk, ve zlepšení podmínek pro děti ohrožené školním neúspěchem, v posílení kompetencí pedagogů k úspěšné

podpoře těchto žáků a v podpoře spolupráce institucí počátečního vzdělávání.

Projekt podporuje nové trendy v učení, přináší do základních škol více pedagogicko-psychologických služeb odborníků, dále vzdělává pe-

dagogy a prohlubuje jejich znalosti a dovednosti, nabízí moderní techniku v podobě tabletů a umožňuje nákup moderních aplikací, skrze které

se mohou žáci hravou formou zlepšit v učení.

Kvalita služeb v základním školství bude posílena také díky mentorské, supervizorské a facilitátorské práci, kterou budou pedagogům zajišťovat pečlivě vybraní odborníci. K posílení pedagogických kompetencí dojde díky vybraným kurzům akreditovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Dále v rámci projektu vznikne tzv. „Strategie rozvoje základního vzdělávání ve správním území ORP Nymburk“, která bude přehledem střednědobého plánu sledování a zlepšování kvality a výkonu základních škol s ohledem na spravedlivost a rovný přístup ke vzdělávání.

Výstupy projektu budou veřejnosti prezentovány na závěrečné konferenci v měsíci červnu 2015 a projekt bude ukončen 30. června 2015.

Mgr. Roman Kotlář,
ředitel ZŠ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Obrazy ve sborovně

V neděli 14. září 2014 naši školu navštívili potomci pana Jaroslava Kutmana, dcery paní Jaroslava Hamanová a Dagmar Smutná, vnučka paní Dagmar Smutná a vnuk paní ing. Jaroslav Haman. Pan Jaroslav Kutman je autorem čtyř obrazů Rožďalovic, které zdobí naši sborovnu. Žil v Doubravanech a naši školu navštěvoval začátkem 20. století. V roce 1920 dokončil studia na Akademii výtvarného umění v Praze a následně v roce 1926 architekturu na Českém vysokém učení technickém v Praze.

Více se o tomto pro náš region významném člověku budete moci dozvědět po dokončení nové expozice místního muzea, které bude věnované 20. století.

Mgr. Roman Kotlář

Běh od Bučického mlýna

S lunečné odpoledne 17. září přímo vybízelo k nějaké venkovní aktivitě. Zájemci o sport se mohli již popáté zúčastnit Podzimního běhu od Bučického mlýna. Na start dorazilo celkem 41 závodníků, kteří byli rozděleni do 6 kategorií chlapců a dívek dle věku (7 let a mladší, 8–9 let, 10–11 let, 12–13 let, 14–15 let, 16 let a starší). Na bezpečnost závodníků dohlížely I. Sedláčková a M. Sasková, start a závěr závodu dokumentoval J. Rejsek a v průběhu závodu a při vyhlášení byly v pohotovosti fotografky Š. Švarcová, K. Hůlková (8. třída) a D. Dušková (9. třída). Všem závodníkům byl měřen čas, který

v cíli zapsaly a do výsledkové listiny zanesly P. Simůnková a J. Červenková.

Vyhlášení výsledků a traťových rekordů proběhlo v ocelokolně v areálu školy. Diplomy a medaile nejrychlejší běžci a běžkyňe každé kategorie obdrželi od hlavního organizátora akce R. Kotláře ml. a ředitele školy R. Kotláře. Pan ředitel také předal poháry novým držitelům traťového rekordu.

Poděkování patří školní jídelně, která pro závodníky zajistila pitný režim a malé občerstvení, a žákům naší školy, kteří se podíleli na vytýčování trasy a přípravě občerstvení.

Mgr. Jana Červenková

Výsledková listina

	Jméno	Čas
1.	Kotlár Roman ml.	10:34
2.	Hofman Václav	12:01
3.	Král Karel	12:39
4.	Beneš Josef	12:50
5.	Pretl Patrik	12:53
6.	Kuben Filip	13:00
7.	Hofmanová Dorota	13:01
8.	Vášková Andrea	13:04
9.	Sekanina Richard	13:21
10.	Štěpánek Jaromír	13:31
11.	Drobečková Markéta	13:36
12.	Hůlková Kateřina	13:44
13.	Kašpar Marek	14:08
14.	Michaela Mikulová	14:20
15.	Provazník Jiří	14:25
16.	Zvěřina Tomáš	14:26
17.	Košťák Adam	14:45
18.	Mlejnecký Tomáš	14:52
19.	Mráček Miloslav	14:57
20.	Čapek Jakub	15:03
21.	Homolková Nikola	15:15
22.	Dušková Denisa	15:28
23.	Klimešová Iva	15:35
24.	Truhlář Alexandr	15:51
25.	Římal Josef	16:15
26.	Udanouskaja K.	17:19
27.	Myšáková Šarlota	17:23
28.	Kapalová Adéla	17:29
29.	Pažout Tomáš	17:30
30.	Truhlářová Andrea	17:31
31.	Pažout Patrik	17:44
32.	Dušková Viktorie	17:55
33.	Malá Amálie	18:02
34.	Součková Nicole	18:07
35.	Lhotáková Kateřina	18:08
36.	Kašparová Ester	18:14
37.	Škoda Pavel	18:37
38.	Burdová Eliška	18:38
39.	Malá Zuzana	18:39
40.	Košťák Vojtěch	18:40
41.	Kapal Petr	18:41

„Prázdniny jsem měl naposledy v roce 1985“

(rozhovor s ředitelem ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Romanem Kotlářem)

Jaké jste měl prázdniny?

Prázdniny v pravém smyslu slova jsem měl naposledy v roce 1985. Vy ale pravděpodobně pod pojmem „prázdniny“ máte na mysli letošní červenec a srpen.

Už od svého nástupu v srpnu 2000 většinu prázdninového času trávím ve škole. Pro mě je to velmi důležitý čas, protože je třeba dokončit agendu končícího školního roku a připravit vše potřebné pro nový školní rok. A potvrdilo se mi, že se práce odvedená v přípravě následně podstatně projeví v kvalitě práce školy.

Došlo v pedagogickém sboru k nějakým změnám?

Ve složení pedagogického sboru nastaly výrazné změny. Jednak došlo k ukončení pracovního poměru u 2 učitelů. Jednou z nich byla učitelka mateřské školy paní Zdeňka Sládková a druhým učitel 1. stupně základní školy pan Mgr. Jan Froněk. Dále nastaly dvě změny v pracovním zařazení. Paní Iveta Vacková byla přeřazena z pozice učitelky 2. stupně základní školy na pozici učitelky mateřské školy a paní Petra Šimůnková z pozice učitelky 1. stupně základní školy na nově zřízenou pozici školní asistentky. Další novou pozicí v pedagogickém sboru je zřízení pozice školního psychologa, kterým se stal pan Mgr. Ing. Jan Čapek. A ještě do školy přišly tři nové paní učitelky. Paní Mgr. Stanislava Košková a paní Mrg. Stanislava Kosinová na pozici učitelky 1. stupně základní školy a paní Mgr. Dana Rolfova na pozici učitelky 2. stupně základní školy.

Změnil se počet žáků? Jak?

V září 2013 se v naší škole vzdělávalo 157 žáků a v září 2014 to je 167 žáků, tedy počet žáků stoupl o 10. K tomu je třeba dodat, že ke změnám počtu žáků dochází téměř každý měsíc.

Jsou nějaké změny ve školním vzdělávacím programu? Chystá škola něco nového?

Školní vzdělávací program naší školy jsme nazvali Škola pro život a

v naší škole podle něho vyučujeme od začátku školního roku 2000/2001. V současné době je platná jeho 6. úprava. Nově se v něm objevila možnost výuky nepovinného předmětu ruský jazyk a byla do něj podrobněji zapracována možnost vzdělávání žáků s lehkým mentálním postižením. Do budoucna zvažujeme vyučovat matematiku pomocí metody prof. Hejného a zrušit výuku psaní vázaného písma, což jinými slovy znamená zavedení písma Comenia Script.

V loňském roce se v rozvrhu II. stupně nově objevila němčina. Jak se osvědčila?

Co jsem zde ředitelem školy, tak se němčina v rozvrhu objevila potřeť. Nejprve byla vyučována jako povinný cizí jazyk společně s angličtinou. Po několika letech se v rozvrhu objevila jako volitelný předmět. Nyní je němčina vyučována jako povinný druhý cizí jazyk na základě novely školského zákona od září 2013. Po obtížném hledání východiska z této situace jsme se rozhodli tuto situaci řešit snížením počtu týdenní hodinové dotace volitelných předmětů pro žáky 7.–9. ročníku ze 4 na 2 hodiny. Na vyjádření se k osvědčení, nebo neosvědčení výuky němčiny je v tuto chvíli brzy, protože teprve v červnu 2015 opustí naši školu žáci, kteří tuto formu výuky němčiny celou absolvovali.

Škola se pravidelně zapojuje do různých projektů. Bude tomu tak i v novém školním roce? Mohl byste

případně některé z nich více přiblížit?

Projektů škola opravdu realizuje široké spektrum a na tomto místě budu muset být co nejstručnější. Není projekt jako projekt, a proto je třeba odlišovat různé druhy projektů. Co ale mají všechny projekty společné, je zajištění zlepšení podmínek pro výchovu a vzdělávání žáků naší školy. Projekty financované z ESF, které nejvýrazněji přispívají do kvality změny, jsou čtyři. Prvním z nich je

náš vlastní projekt s názvem Přírodní vědy spoluprací a rozvojem manuálních dovedností, který realizujeme s partnerskou školou ZŠ a MŠ Přerov nad Labem. V další třech jsme partnerskou školou my. Sem patří projekt nazvaný ORP Nymburk – společně na cestě ke kvalitě vzdělávání, který kromě jiného do školy přináší již dříve zmíněnou pozici školního psychologa a školního asistenta. Pak je to projekt nazvaný Digitální svět ve školách, jehož hlavním posláním je zavedení dotykových technologií do školy. A nakonec projekt nazvaný Let's speak together zajistí škole financování práce rodilého mluvčího v anglickém jazyce a zdokonalování znalostí anglického jazyka

pro členy pedagogického sboru. Ještě je však třeba zmínit dva projekty v mateřské škole. Prvním je projekt nazvaný Malými řemeslníky s Patem a Matem – polytechnické vzdělávání v praxi MŠ. Druhým je projekt s názvem Hrajeme si, objevujeme, pracujeme. Z dalších projektů bych zmínil projekt logopedické prevence v mateřské škole, který jsme nazvali Od ledna do prosince s písmenky mazlím se. Ze školních projektů považujeme za nejdůležitější projekt tvorby školního kalendáře.

S příznivým ohlasem se v posledních letech setkaly školy v přírodě. Počítáte v závěru školního roku opět s jejich pořádáním?

Ano, a za největší přínos této aktivity vnímáme budování kvalitních vztahů mezi žáky v třídním kolektivu. Část občanů ale možná neví, že na školu v přírodě nemůže odjet ta třída, ve které je o její konání nižší než 80% zájem. Z tohoto důvodu

se v minulosti objevovaly případy, kdy třída na školu v přírodě odjet nemohla. Ve velké většině případů byl příčinou nedostatek financí, což se částečně podařilo odstranit domluvou mezi školou a jejím zřizovatelem, který každému účastníkovi přispívá částkou 1 000 Kč. Od té doby odjíždí na školu v přírodě všechny třídy základní školy i část nejstarších dětí mateřské školy.

A lyžařský výcvik?

Po mnoha letech se v loňském školním roce opět konal. A ověřili jsme si, že i zde sehrávají důležitou roli peníze a také zde aktivně k řešení této situace přistoupil zřizovatel školy, tedy město Rožďalovice pod vedením jeho starosty pana Petra Kapala. Situace byla řešena tak, že každý účastník zaplatil 2 000 Kč a další náklady uhradilo město Rožďalovice. A za stejných finančních podmínek připravujeme konání lyžařského výcvikového kurzu i v letošním školním roce.

V čem je naše škola dobrá, a co je naopak třeba zlepšovat?

Naši školu považují za nadprůměrnou a mohu si to mnohokrát i opakovaně potvrzovat při osobních jednáních i návštěvách jiných škol. Zcela jistě máme výborné materiální vybavení a nadstandardní podporu zřizovatele. Realizační projektů využíváme mnohé možnosti ke zkvalitnění výchovně vzdělávacího procesu v naší škole. Za příkladnou považují spolupráci základní školy s mateřskou školou, výchovné aktivity školní družiny a informování veřejnosti o životě školy. Ale je toho mnohem víc, v čem si myslím, že je naše škola dobrá. A názory části rodičů našich žáků jsme se dověděli v anketě, kterou jsme realizovali v závěru června 2014, jejíž výsledky jsou zveřejněny na webových stránkách školy www.zs-rozdalovice.cz.

Zlepšovat je stále co, a pokud si někdo myslí, že už nemá co zlepšit, pak je zřejmě na konci své cesty. To ale není situace v naší škole. I když to nemusí být navenek vidět, stále hledáme možnosti ke zlepšení a v podstatě se lze zlepšovat ve všech činnostech. Něco jsem již ve svých odpovědích naznačil, ale věřte nám a nechte se překvapit. Jsem přesvědčen o tom, že vás nezklameme.

Stále ještě ale slyšíme, že v Dymokurech je lepší škola?

Tak jsem si říkal, kdy to přijde, a už je to tady. Děkuji za tuto otázku. Občas se mi stane, že když přijíždím do Rožďalovic, tak se mívám se školním autobusem, který sváží žáky do školy v Dymokurech. A říkám si, že pokud bychom udělali totéž a vysílali náš školní autobus přes Dymokury, pak by zase někteří žáci z dymokurské školy jezdili do naší školy. Ale nechceme to tak udělat a raději peníze, které bychom do tohoto záměru museli investovat, věnujeme na spolufinancování aktivit pro žáky naší školy.

Osobně považuji za důležité jednoznačně říci, že školu v Dymokurech považují za nadprůměrnou. Musím ale dodat, že se někteří žáci po zkušenosti s dymokurskou školou vrátili do naší školy. A zde je na místě otázka: Proč? Protože je lepší?

Je nesnadné a možná i kontroverzní srovnávat naši školu se školou v Dymokurech nebo v jiné obci a já to ani dělat nechci. A i kdybych chtěl, nemám k tomu dostatečně podrobné a ověřené informace, a i kdybych měl, stejně by mnozí mému tvrzení nevěřili. Je ale velmi pravděpodobné, že v něčem je škola v jiné obci lepší než naše škola a zase naše škola je lepší v něčem jiném. A my se naší práci snažíme všechny potencionální žáky a jejich rodiče naší práci přesvědčit o tom, že nemusí mít obavy o kvalitu poskytovaných vzdělávacích služeb v naší škole, i když se nám ne vždy vše vydaří podle našich představ.

Na škole probíhají rozsáhlé úpravy. Co přesně se dělá? Kdy bude hotovo?

Na tomto místě musím říci, že jsem v kladném smyslu slova šokován, jak se daří tyto úpravy na sebe navazovat. Cesta nastartování úprav nastala v roce 2005, kdy se nám poprvé podařilo získat dotaci a realizovat rekonstrukci tzv. ocelkolny. Na to v roce 2006 navázala rekonstrukce antukového hřiště. To opravdu podstatné začalo v roce 2008, kdy byla realizována 1. etapa rekonstrukce školního hřiště. V roce 2009 proběhla rekonstrukce elektroinstalace, v roce 2010 rekonstrukce sociálního zařízení, přesun zázemí školní družiny do prostor učebny školní družiny. V roce 2011 byl uzavřen školní dvůr, rekonstruován chodník před budovou ško-

ly a byla vybudována nové přístupová cesta pro žáky přes školní zahradu. V roce 2012 proběhla rekonstrukce žákovských šaten, ale mnohem významnější byla rekonstrukce mateřské školy. V roce 2013 byla renovována podlaha v tělocvičně a proběhla rekonstrukce školní jídelny, jazykové učebny a došlo k přípravě prostor na přestěhování místní knihovny do budovy základní školy. Nyní je dokončena přestavba kotelny, kdy došlo k výměně topného média koksu na zemní plyn a výměně oken. Dokončuje se zateplení budovy školy, které by mělo být dokončeno koncem září 2014. A začíná přístavba patra nad žákovskými šatnami, kde budou vybudovány dvě učebny školní družiny a která bude dokončena na jaře 2015 a k užívání připravena začátek školního roku 2015/2016.

Mgr. Roman Kotlář se narodil v roce 1962 v Jičíně. Po absolvování jičínského gymnázia vystudoval učitelství matematiky a chemie pro 5.–12. ročník na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Již při studiu vyučoval matematiku na základní škole v Hostiviciích a v Praze-Krči. Po dokončení studia v roce 1986 začal pracovat ve Střední zahradnické škole Kopidlno, kde byl členem týmu zakládajícího významnou akci v našem regionu nazvanou Kopidlenský kvítek. V roce 2000 se stal ředitelem naší základní školy.

V žákovském věku byly jeho prioritou šachy a zůstal jim věrný. V naší škole byl několik let za dob pana Oldřicha Suchoradského rozhodčím na tradičním šachovém Turnaji špuntů v kategorii žáků 3. třídy a nyní je aktivním hráčem a místopředsedou Šachového klubu Rožďalovice.

Na střední škole zájmem dominovala lehká atletika, kde v roce 1981 vybojoval stříbrnou medaili na Mistrovství České republiky v hale v trojskoku. A pohybovým aktivitám se snaží stále věnovat, např. v tomto roce absolvoval Zimní pětiboj i Letní pětiboj organizovaný tady v Rožďalovicích, ale více než běh si oblíbil jízdu na kole.

Roman Kotlář žije v Kopidlně, je ženatý a má dvě děti. Zajímavostí je, že v minulosti jeho dcera, Lenka Kotlářová učila v naší škole anglický jazyk a mnozí víte, že jeho syn Roman Kotlář v naší škole učí tělesnou výchovu.

*rozhovor s ředitelem školy vedl
Jiří Rejsek*

Kulík říční

Kulík říční (*Charadrius dubius*) patří mezi ty ptačí druhy, o kterých často ani nevíme, že přebývají v naší blízkosti. Spíše než spatřit ho můžeme zaslechnout. Jeho hlas je pronikavé hvízdnutí, často opakované, zejména při vyrušení. Patří k velmi blízkým příbuzným poněkud větší a známější čejky chocholaté. Obývají i podobné hnízdní lokality.

Přestože patří mezi tzv. bahňáky, takže jeho život je více či méně vázaný na vodu, je velmi přizpůsobivý. Často vyhnízdí i uprostřed suchého pole, ale pravda, v dohledu musí být nějaká mokřina nebo rybník. Hnízdo je vlastně pouhý důlek v zemi, na vypuštěném okraji rybníka nebo v pobřežním šterku. Na jeho holém dně obvykle leží čtyři pečlivě srovnaná vejíčka. Jejich kresba na skořápce je činí prakticky neviditelnými. Tak dokonale splývají s podkladem. Po necelých třech týdnech inkubace

se z maskovaných skořápek vyklubou roztomilá a podobně maskovaná „kuřátka“.

Stejně jako opravdová kuřata i mladí kulíci si hned po vylíhnutí dokáží hledat potravu pod vedením svých rodičů sami. V tuto dobu můžeme rodinky kulíků zastihnout na jejich nejoblíbenějších stanovištích, což jsou právě menší mělké vodní plochy, jako polní louže, podmáčené louky nebo odkrytá dna rybníků. Na podobných stanovištích setrvávají až do pozdního podzimu, než je zima donutí odebrat se do teplejších nezmrazujících krajín.

V ptačí oblasti Rožďalovické rybníky se kulík říční objevuje pravidelně a také zde pravidelně hnízdí.

Místa s vhodnými podmínkami ke hnízdění se však mění každý rok, takže příhodnou lokalitu k založení hnízda si hledá pokaždé znova.

Vladimír Šoltys
www.geo-icon.cz

Hřib bronzový – vzácný pravák

Ikdyž houbaři sbírají řadu lepších a chutnějších hub, stejně se všichni nejvíce těší na sezónu pravých hřibů. Také málokdy uslyšíte diskutovat houbaře o pečárkách, čirůvkách nebo stročku, zatímco o nálezech praváků se mluví všude. Je proto s podivem, jak málo houbařů dokáže tyto hříby rozeznat.

Ze sekce bělohřibů, neboli pravých hřibů, se v Čechách vyskytují čtyři druhy, z nichž hřib dubový (*Boletus reticulatus*) a hřib smrkový (*B. edulis*) patří k běžným houbám rostoucím i u nás. Zato další dva druhy jsou vzácné – hřib borový (*B. pinophilus*) není

z naší oblasti uváděn vůbec.

Poslední hřib bronzový (*B. aereus*) má, přes svoji vzácnost, na Rožďalovicku několik lokalit. Je to tím, že se jedná o houbu vyskytující se pouze v nižších a teplejších polohách, většinou pod duby.

„Bronzák“ má typický hřibovitý habitus – polokulovitý klobouk a soudkovitý třen, který je ve stáří kyjovitý až válcovitý. Barva klobouku je proměnlivá, ale vždy černohnědá až skoro černá, často se světlejšími kaštanově hnědými zónami nebo bronzovými skvrnkami. Rourky jsou bílé a v horní polovině třeně bývá světlá síťka. Umístění sítky, která může někdy chybět, a tmavé zbarvení klobouku jsou znaky, kterými lze

tento druh odlišit od podobného hříbu dubového.

Hřib bronzový roste nejčastěji v malých skupinkách ve světlých doubravách nebo na hrázích a březích rybníků. U nás jsou známy jeho lokality u Komárovského a Jakubského rybníka a v loňském roce jsem našel jednu plodnici na hrázi rybníku Pařízek. V letošním roce našel tři plodnice Petr Kapal s dcerou Adélkou na východním břehu Bučického rybníka.

Jedná se o jedlý, ale jak bylo výše uvedeno, poměrně vzácný druh. Je zařazen v Červeném seznamu hub České republiky, a proto by se neměl sbírat a jeho lokality by se měly evidovat chránit.

Jiří Rejsek

Odchyťová akce na Zrcadle

Letošní 15. ročník tradiční odchyťové akce na rybníku Zrcadlo se uskutečnil ve dnech 9. až 15. srpna. Cílem kroužkovací akce je monitorování druhového a kvantitativního složení ptačích populací v době na přelomu hnízdní doby a začátku tahové sezóny. Získané údaje se mohou využít k odhalení tahových zvyklostí jednotlivých ptačích druhů, při ochraně biotopů, které ptáci využívají při svém tahu a k ochraně druhů samotných. Kromě toho hlavní organizátoři – Zbyněk Smolík z Kopidlna a autor článku – využívají akci k propagaci ornitologie a k upozorňování na potřeby ochrany přírody.

I letos zavítalo na louku u severního břehu rybníka několik desítek zájemců o ochranu ptactva a milovníků přírody vůbec, včetně dětí. Ti, co přišli, sledovali nejen vlastní kroužkování, ale i vypouštění uzdravených ptáků zpět do přírody. Luboš Vaněk, vedoucí záchrané stanice v Pátku u Poděbrad, zde vrátil svobodu hned několika dravcům a sovám – naší největší sově – výru velkém, dále kalousovi ušatému, káně lesní nebo poštolce obecné. Přestože počasí příliš neprálo (téměř celé dva dny byly odchyťové sítě kvůli vytrvalému dešti stažené), organizátoři a další čtyři kroužkovatelé odchytili a okroužkovali celkem 37 ptačích druhů a celkový počet okroužkovaných ptáků v letošním ročníku dosáhl 1179 jedinců. Kromě tradičně kroužkovaných druhů, jako jsou rákosníci obecní a prouž-

kovaní, cvrčilký slávikové a strnadi rákosní, byly letos zastíženy i druhy, které zde už několik let nebyly zjištěny. Radost účastníkům udělaly především sýkořice vousaté a moudivláčci lužní. Kroužkování byli jak staří, tak letošní ptáci, což znamená, že v naší ptačí oblasti letos zcela jistě vyhnízdlí. Podrobnosti o akci najdete také na webových stránkách ptačí oblasti Rožďalovické rybníky (www.rozďalovicke-rybniky.eu).

Vladimír Šoltys

Vzácný nález čolka velkého

Když mi koncem září zavolala moje bývalá žákyň Jana Prejsková a oznámila mi, že doma ve sklepě našla „asi čolka velkého“, moc jsem jí nevěřil. Jedná se totiž o velmi vzácného živočicha, který je v českém Červeném seznamu ohrožených obratlovců zařazen mezi silně ohrožené druhy.

Na sjednanou schůzku ale Jana skutečně přinesla pečlivě upravenou nádobu s rostlinkami, mechem, miskou s vodou a ... samičkou čolka velkého (*Triturus cristatus*).

Druh je celkem snadno rozeznatelný od ostatních našich druhů svou velikostí (samička měřila 13 cm), žlutě pruhovanými prsty a žlutočerným břichem. Těžko říct, odkud čolek do severozápadní části města přicestoval – nejbližší mně známé lokality

má pod Ostrou hůrkou za Tuchomí nebo v okolí Studců a Jabkenic.

Po konzultaci s předsedou Přírodovědného klubu Polabí Dr. Zdeňkem Součkem, jsme čolka vrátili k přezimování zpátky do přírody. Na jaře tak bude mít příležitost posílit volně žijící populaci těchto krásných a ohrožených živočichů.

Jiří Rejsek

Počasí na Rožďalovicku

Oblíbeným tématem kronikářů byly zápisy o počasí a přírodních jevech. V kronikách jsou popsány desítky bouří, které pustošily naše okolí. Nejznámější letní bouře se nad naším městem přehnala 20. července 1945. Jak ji popsal kronikář Josef Horák, bylo již mnohokrát publikováno. Naposledy v Rožďalovicku 3–4/2012. Dnes si připomeneme některé zápisy i ostatních kronikářů.

Kronikář Jan Rektorys

Bouře (1850)

V noci od 21. na 22. února zuřila v okolí rožďalovickém silná bouře s strašným bleskotem a lijákem, všechna okna k východní straně byla vytlučená, tašky sházené, střechy porouchané, kříž u cíhelný poražen a veliké množství stromů vyvráceno, tak na příklad v obecním lesíku na Holi vyvráceno 43 borovic.

Vichřice (1863)

Silný víchř zuřil dne 23. prosince 1863 v okolí rožďalovickém, následkem něhož dřevěný kříž u sv. Isidora zlomen byl.

Kronikář Antonín Matoušů

Sucho a myši (1911)

V létě 1911 bylo nesmírné sucho a myši polní a hraboši úžasně se rozmnožili. Byly hubeny různými jedy, pastěmi, zahubeno jich mnoho tisíc, a přec jich neubývalo. Také byly dětmi hubeny a z obecní pokladny vypláceno dětem za 2 myši 1 halěr. Zahubeno jich dětmi a odevzdáno

asi 45 tisíc. Teprve mrazy v zimě 1911–1912 myši zahubily.

Kronikáři Josef Havelka a František Havlík

Povodeň v Rožďalovicích (1926)

Dne 2. června 1926 strhl se nad zdejším městem tak velký déšť, že veškerá pole i luka byla zatopena. Následkem průtrže mračen nad So-

botkou a Libání přihnala se dne 6. června do Rožďalovic taková spousta vod, jaké nikdo nepamatoval. Voda proudila přes silnici ku nádraží a dosahovala na náměstí až blízko radnice. Všechny níž položené domy v Obůrce a podle řeky byly zatopeny, lidé se musili pro nebezpečí vystěhováti a do-

bytek vyvésti. K nádraží byli chodci převáženi hasiči na vorech. Škoda na polích a lukách byla způsobena veliká. V Obůrce strhla dokonce voda dřevěný most.

Kronikář Vojtěch Vavrouš

Polární záře (1938)

Dne 29. ledna 1938 v 8 hodin večer byla nad městem rudá záře, jako by byl v blízkou požár. Záře přecházela do fialové barvy. Zjistilo se, že tento zjev ve střední Evropě velmi řídký byla polární záře a způsobila mnoho zmatku mezi občanstvem. Siréna se ozývala na poplach, lidé pobíhali sem tam, až hrůza pojímala.

Počasí (1942)

Od polovičky února do konce února byly velké mrazy až -30°C . 28. srpna bylo zaznamenáno velké vedro 50°C .

Kronikář Jiří Pour

Bouře (1962)

Dne 26. července velká bouře s víchrem srazila čapí hnízdo z topolu v Obůrce i s mláďaty.

Kronikář Jaromír Sládek

Přírodní úkaz (1976)

Od začátku března se objevovala před východem slunce kometa z dvojím ohonem. Byla dobře pozorovatelná nízko nad obzorem asi týden. Její hvězdářský název je „West“.

Počasí (1979)

Počasí v tomto roce začalo výstředností. Na Silvestra 31. prosince 1978 byla denní teplota 12°C . Ráno 1. ledna 1979 bylo -18°C a 10 centimetrů sněhu. Za jedinou noc rozdíl 30°C . Mrazy -20°C trvaly do poloviny ledna.

Přírodní jev (1980)

28. května padal „žlutý déšť“ od pylu kvetoucích jehličnatých stromů na Českomoravské vysočině. I v našem kraji vykvetl kdejaký jehličnan a nasadil bohaté šišky. Tento úkaz byl nazván „rostlinným výbuchem“.

Kronikářka Svatava Krumpholcová

Zatmění slunce (1999)

11. srpna 1999 došlo k zatmění Slunce Měsícem. Na našem území se jednalo o zakrytí 96 % povrchu Slunce. Zatmění začalo v 11.20 hod. Zde v Rožďalovicích jsme měli štěstí na počasí, při vrcholu zatmění ve 12.40 bylo nebe čisté. Při vrcholu zatmění se citelně ochladilo, bylo takové divné modrošedé šero, ptáci přestali zpívat, hmyz přestal létat, květy se mírně zavřely. Na zemi se objevilo množství stínů v podobě srpečku velikosti asi 5 cm orientovaných od jihu k severu. Fascinující byla i barva oblohy, kde bylo několik odstínů blankytné modře. Návrát světla byl velmi rychlý a úkazy rychle zmizely. Ve 14.05 se planety od sebe úplně oddělily. Na další takovéto zatmění si lidstvo musí počkat až do 7. října 2135.

Ničivá bouře (2002)

3. července ve večerních hodinách započala rádit nad Rožďalovicemi prudká bouře. Nejprve se zvedl silný vítr, který se ohlásil hukotem. Stromy se ohýbaly. Těžký mrak visel přímo nad střechami domů. Blesk stíhal blesk. Brzy přestala jít elektrici-

na. Přesto bylo v místnostech díky bleskům vidět. Liják byl tak silný, že nebylo vidět dále jak na jeden metr. Celá bouře trvala asi 20 minut. Ráno byly ulice plné větví a tašek ze střech. Na dvou rodinných domcích bouře sebrala celé střechy. Oba domy byly s rovnou střechou. Byl to dům pana Jaroslava Taraby v Zahradní ulici a dvojdoměk Brünových ve Školní ulici. Mimo stržené střechy došlo i k promáčení stropů a zařízení. Během 20 minut spadlo 60 mm vody. Přímo u kostela padlo sedm vzrostlých stromů. U zdravotního střediska lípa a silný kaštan v kopci. Ulice Husova byla směrem k zámku uzavřena od večerních hodin do 12 hodin ná-

sledujícího dne. K újmě na zdraví lidí nedošlo.

Kronikář Jan Nožička

Rožďalovicko – ráj houbařů (2010)

Letní teplé dny střídající se s vydatnými lijáky způsobily začátkem měsíce srpna extrémní růst hub v lesích kolem Rožďalovic. Ranní vlaky přivázely od Nymburka a Jičína davy houbařů. Každý se vracel zpátky s plným košíkem. Ani Rožďalováci však nezůstávali pozadu. Dá se říci, že každý, kdo mohl chodit, si zašel do lesa nasbírat houby, i maminky s kočárky chodily po zpev-

ných lesních cestách a houbařily. Byl čas dovolených. Celé dny parkovaly desítky automobilů na možných i nemožných místech v lesích kolem Rožďalovic. Zvláštností bylo, že růst hub vydržel po celý měsíc srpen a první polovinu měsíce září.

V neděli 8. srpna jsme společně se svojí manželkou nasbírali v lese „Za Prefou“ za tři hodiny celkem 350 kusů hříbků. O měsíc později 5. září jsme na stejném místě dokázali nasbírat 70 křemenáčů. (Pozn. kronikáře)

Jan Nožička,
kronikář

Z minulosti Rožďalovic

Ve kterém roce byly Rožďalovice povýšeny na město?

Vročenice 600 let města Rožďalovic, vydané Občanskou záložnou [v roce 1940 – pozn. red.] se uvádí: „Právě jsme dostali zprávu, že před 600 lety byly Rožďalovice povýšeny na město.“ Je velká škoda, že pramen, ze kterého autor čerpal, není udán.

Mnohem přesněji píše o našem městě na prvních stránkách naší Kroniky Jan Rektorys: „Anžto však někdejší držitel osady této Ješek z Rožďalovic u pana krále českého velmi oblíben byl, je pravděpodobné, že Rožďalovice na žádost jeho již od krále Jana Lucemburského ze města vyzdviženy byly. (Oba padli v bitvě u Kresčaku 1346.) Avšak veškeré toho týkající se spisy a privilegie při strašném požáru roku 1666 v Rožďalovicích zuřícím k zničení přišly. S jistotou se však uvádějí co takové listiny z první poloviny 15. století.“

V nejstarší z nich upisuje Beneš Košík z Lomnice zboží rožďalovické své choti Kateřině z Berkova:

Léta Páně 1431, dne 13. prosince. „Já, Beneš Košík z Lomnice, vyznávám tímto listem přede všemi, kdož jej uzří nebo čtouc uslyší, že jsem na MĚSTĚ Rožďalovicích, na vsi Podolí, na Lhotě (Viničná Lhota), na dvou pluhů s lukami a pastvinami i s řekami, na Lhotském a Třeboňském na těch rybnících, na lesích na Lhotě, se vši zvolí a panstvím, což k tomu přísluší, nic nevymínuje ani pozůstává, urozené Paní Kateřině z Berkova, manželce svéj milej, tři sta kop

grošů věnoval a jí tuto věno ukázal.“ (Archiv český, od Františka Palackého, díl II., s. 62).

Od roku 1415 do roku 1421 se připomíná co pán na Rožďalovicích Mikuláš z Mochova. Po něm držel Rožďalovice, ves Podol a Lhotu (Viničnou) slovný pán rytíř Beneš Košík z Lomnice, který se naposledy co svědek uvádí na listině z roku 1433. (Archiv český, od Františka Palackého, díl II., s. 507).

Brzy nato musel zemřít, „anžto manželka jeho Kateřina z Bergova již roku 1439 nově provdána byla, a sice za Jana Zlého, kněze z Radovesnic, jemuž také list svůj věnný na 300 kop grošů na zboží Rožďalovickém zapsaný postoupila. (Archiv český, od Františka Palackého, díl II., s. 67).

Košíkové z Lomnice seděli od 13. století v Lomnici nad Popelkou a Rožďalovice pravděpodobně vyženi. Domníváme se, že měli příbuzenský vztah k Mochovským, od kterých Rožďalovice získali a kterým po smrti Beneše opět připadly, ježto již roku 1439 Jan z Mochova, jinak z Rožďalovic se ne listině ze 7. července 1439 co Pán na Rožďalovicích uvádí.

„V erbu rytířů Košíků z Lomnice byl na zlatém štítě Kartas, to jest tatarský zpyták [vyzvědač (zastarale) – pozn. red.], muž v rouchu krátkém s tobolkou neb jakýmsi kapsářem na

straně, s vysokou čepicí na hlavě, jenž drží v práva ruce dřevec, dlouhou hůl. Do klenotu přijeli jako dědici paleční kolo zvenčí vroubkované, které stojí nad helmicí, erb tehdejších Pánů z Rožďalovic.“ (Program gymnasia jičínského z roku 1857, s. 12 a 14).

Připomeňme si, že Kartas je i ve znaku města Rožďalovic, a je tedy možné, že znak udělili našemu městu Košíkové.

„Rytíři Beneš a Jan Košík si oblíbili i ves Košík, kdež posud ještě místo někdejšího sídla rytířského se ukazuje, ježto v okolních všech statky toho rodu se nalézaly,“ píše Augustin Sedláček v Hradech a zámcích. Tvrz ta se nalézala asi v místech nynějšího kulturního domu. Při kopání základů se však žádné pozůstatky nenašly.

O pánech Benešovi a Janovi se dočteme v Palackého Dějinách národa českého, kniha XI., článek 5, Král Václav VI.: „[...] našli se sice i v těchto letech jako v předešlých někteří vzpurní a odbojní páni, my však o nich nevíme téměř nic, leda z listů a zápisů, kterými král je k sobě glejtoval aneb na milost opět přijímal. Takové listy dány 25. září 1417 rytířům Janovi a Benešovi Košíkům z Lomnice.“

Nezbývá nám tedy nic jiného než s hrdostí prohlásit, že ROŽDALOVICE byly již před rokem 1431 určitě MĚSTEM.

František Hazdra
(uveřejněno v září 1981,
Rožďalovicko, č. 55)

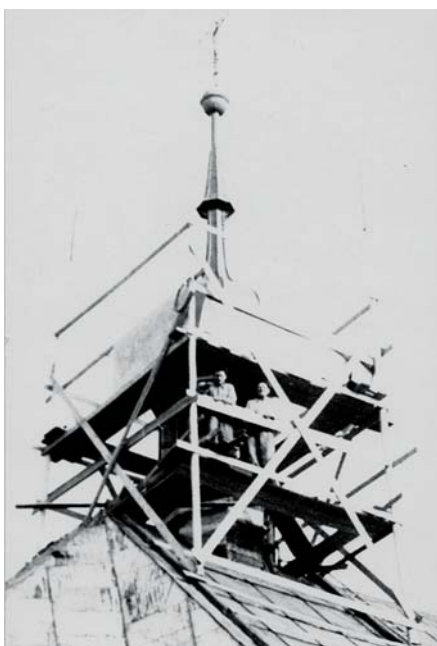
Historie rožďalovického kostela (druhá část)

Ke konečnému vzhledu kostela scházelo dostavění dvou průčelních věží. Pro nedostatek peněz byla dostavba odložena. Příchodem Lobkoviců na rožďalovické panství byla zahájena další etapa dostavby kostela. Kněžna Marie Sydonie z Lobkovic nechala opravit trhliny ve zdivu, které byly způsobeny opakovaným úderem blesku. Kněžna Marie Helena a její bratr František, kníže z Lobkovic, chtěli dostavěním čelních věží dokončit stavbu kostela. Neočekávaná smrt kněžny Heleny a zanedlouho i jejího bratra, všechny plány překazila.

Jiří Kristián Lobkovic – iniciátor dostavby rožďalovského kostela

V roce 1868 na žádost duchovního správce a rožďalovických farníků, nařídil kníže Jiří Kristián z Lobkovic, aby bylo vydáno stavební povolení k dostavbě obou stávajících věží. Současně svolil, aby dostavba byla upomínkou na zasnoubení jeho s kněžnou Annou z Lichněštejna. Rozpočet na dostavbu, pro kterou zhotovil nákresy knížecí technický inženýr (inženýr) Theodor Bauer, činily 28.759 zl. a 53 kr. Stavbu prováděl stavitel Václav Čapek. Kříže na obě dostavěné věže zavazoval v srpnu 1869 Josef Hubalovský, mistr tesařský z Rožďalovic. Teprve koncem roku 1869 byla dostavba věží dokončena a zvony zavěšeny na definitivní místo. Náklady na dokončení stavby byly 32.042 zl. Čelo kostela bylo ozdobeno jedenácti sochami světců ve výklencích. Po 143 letech od položení základního kamene dostalo se kostelu v Rožďalovicích definitivní podoby.

Oprava kostela v roce 1972

V roce 1869 bylo vybudováno ještě schodiště od města ke kostelu, kde dříve byla pouze ušlapaná cesta zpevněná drobným kamenem. V roce 1878 začala se projevovat značná nestabilita základů venkovních zdí, hlavně však základů obou věží. Během roku 1879 došlo k rozestupování trhlin a hrozilo zhroutení věží. Komisionálním šetřením příčin bylo shledáno, že základy byly založeny velice mělko. Bylo započato s vysoušením základů celé stavby systémem trativodů a kanalizace. Byly vytvořeny plány na záchranu kostela. Práce začaly s nemalými potížemi v roce 1880. Pod věže bylo nutno udělat nové základy, a to u západní věže do hloubky 7,5 m a u východní věže, kde bylo vychýlení 18 cm k městu, do hloubky 13,5 m. Základy byly vytvořeny z kvádrů vojického pískovce. Při budování nových základů, byl zachován systém odvodnění, aby se pře-

dešlo jejich podmáčení. Práce na vybudování nových základů trvaly čtyři roky. V hlubokém výkopu mohli pracovat na dně jen dva řemeslníci a na dílo si museli svítit petrolejkou. Stavební práce zapříčinily v okolí kostela značný nepořádek a byla zničena celá řada hrobů. Oprava byla prováděna na náklad záduše rožďalovické a stála téměř 80.000 zl. Během celé náročné rekonstrukce, nebyly bohoslužby přerušeny.

V roce 1903 provedl Václav Šlemr, mistr klempířský z Rožďalovic, klempířské práce na obou věžích a v roce 1917 bylo vytvořeno uvnitř kostela dřevěné záduří. Osvětlení kostela při bohoslužbách bylo zajišťováno pomocí petrolejových luceren připevněných na bočních stranách kostelních lavic. V roce 1925 byla provedena elektrifikace všech kostelních prostor.

Ke konečné úpravě okolí kostela došlo v roce 1936, kdy byl definitivně zrušen hřbitov okolo kostela. Bylo ponecháno pouze několik náhrobků, vztahujících se k historii kostela. Prostor byl osázen květinami a okrasnými keři. Kolem kostela byla zbudována cesta parkového typu spojující hlavní vchod se zadní bránou. V roce 1942 bylo zjištěno, že kostel je ve špatném stavu a byly provedeny nezbytné úpravy pod odborným dozorem akademického sochaře profesora Josefa Vineckého, rožďalovického rodáka. V letech 1971–1974 byla provedena oprava věží včetně zlacení. V roce 1981 byl problém s opravou krovů, stav kostela byl prohlášen za havarijní a z bezpečnostních důvodů byl kostel uzavřen. Od té doby se bohoslužby konaly na faře.

Po roce 1989 byl kostel opraven a znovu vysvěcen biskupem Václavem Malým.

Rudolf Valeš

1. místo: Kateřina Marináková

Výherkyně na prvním místě získává 1000 Kč,
na druhém a třetím místě 500 Kč.

Děkujeme všem účastníkům za zaslané fotografie.

Doufáme, že nás budou inspirovat k dalšímu
zkrášlování našich domovů.

(red)

2. místo: Ivana Paroulková

3. místo: Janka Pilařová

Chovatelská výstava

Ve dnech 16. a 17. srpna proběhla v areálu základní školy 21. rožďalovická výstava králíků, holubů a drůbeže, která přilákala jako každý rok mnoho návštěvníků. Součástí výstavy byla i tradiční bohatá tombola.

(red)

Pro hráče klubu FC Trnavanu a jejich příznivce začala fotbalová sezona 2014–2015 trochu zvláštním způsobem. Vedení klubu FC Trnavan hromadně rezignovalo na své funkce a byla svolána mimořádná valná hromada na 3. srpna. Na valné hromadě byl téměř všemi přítomnými do funkcí zvolen nový sedmičlenný výbor ve složení: Tomáš Hojsák – předseda, Josef Beneš – místopředseda, Tomáš Pavel – sekretář, Miroslav Antoš – pokladník, Josef Velechovský, David Svoboda a Milan Švábenský – revizní komise.

Nové vedení klubu sdělilo přítomným svůj výhled na nadcházející sezonu, ve kterém by chtěli, aby oba týmy mužů hráli o nejvyšší příčky svých přihlášených soutěží (A tým – okresní přebor, B tým – IV. třída), nebo dokonce o postup do vyšších soutěží. Do nové sezony bohužel nebyl přihlášen tým žáků z důvodu nedostačujícího počtu malých fotbalistů. Klub bude během roku hledat nové mladé zájemce a věří, že už příští rok sestaví nový tým žáků.

A tým se v nové sezoně utká s třemi nováčky soutěže, a to s

týmy Všejan, Přerova nad Labem a Kovanic. Soutěže se měl také účastnit tým Sadské, který se díky odhlášení týmu Jirny vrátil zpět do 1. B třídy a do okresního přeboru byl zařazen tým Běrunic, který minulou sezonu skončil na předposledním místě a spadl o třídu níž.

Za redakci přejeme našim fotbalistům spoustu sportovních úspěchů a věříme, že se jim bude dařit ještě lépe než v uplynulé sezoně.

(red)

Prodej parcel v ulici Československých legií

ROŽĎALOVICE

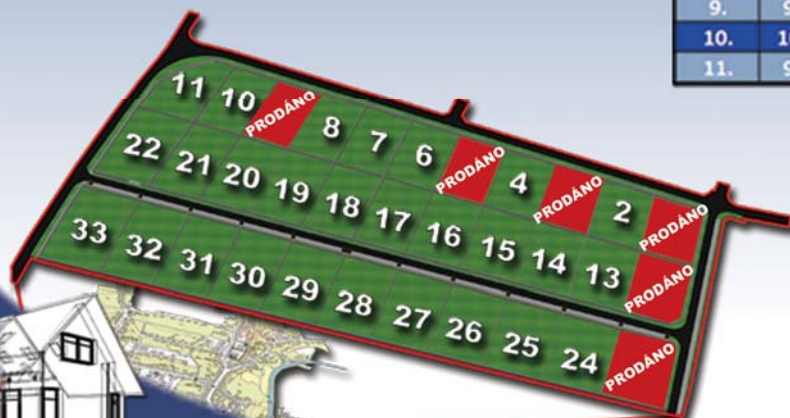
PRODEJ PARCEL

Zasít'ované parcely 1–12, 23

Cena
500 Kč/m²

číslo parcely	m ²	číslo parcely	m ²	číslo parcely	m ²
1.	782	12.	953	23.	977
2.	790	13.	976	24.	1005
3.	817	14.	998	25.	1032
4.	844	15.	1030	26.	1058
5.	870	16.	1057	27.	1084
6.	897	17.	1084	28.	1111
7.	924	18.	1111	29.	1137
8.	950	19.	1138	30.	1164
9.	977	20.	1164	31.	1190
10.	1003	21.	1191	32.	1217
11.	987	22.	1332	33.	1181

tel.: 325 593 107
mob.: 602 666 306

Tradiční cyklovýlet

Také v tomto roce pan Jaromír Kafka připravil pro zájemce cyklovýlet, jehož cílem bylo Hruboskalsko. Účastníci se sešli v sobotu 20. září 2014 u restaurace Bučický mlýn. Protože v pátek pršelo, nevyjeli jsme na lesní cestu, ale vrátili se do Rožďalovic a hned v úvodu jsme si vyzkoušeli své vrchařské schopnosti při výjezdu Barborky. První zastávka byla v Libáni a pak rychle následovaly Staré Hradě, Sedliště a stoupání do výšky 400 m. n. m. na Čakan. A to byl jen kousek od obce Příchvoj, kde jsme se vydali k prameni řeky Mrliny, která protéká Rožďalovicemi.

Poté jsme jeli přes Sobotku, kolem zámku Humprecht, přes Libošovice na Hrubou Skálu. Po prohlídce Skal-

ního města jsme projeli kolem Kopieva statku a pokochali se významnými postavami českých dějin, které Vojtěch Kopic vytesal do pískovců. Po nejtěžším stoupání na Vyskeř jsme se posilnili opožděným obědem na zpá-

teční cestu k Bučickému mlýnu. Přináší nás osvěžil vydatný déšť, ale přesto jsme byli spokojeni a věříme, že si to za rok zase užijeme. Pane Kafko, Jaromíre, trenéře – děkujeme!!!

Mgr. Roman Kotlář

Pétanque turnaj v Černé Hoře

Pétanque je nenáročná hra, která má své kořeny ve francouzské Provence a vychází z pravidel tzv. Provensálských her. Mohou ho hrát lidé všech věkových kategorií, bez rozdílu pohlaví, navíc je to hra velice zábavná, soutěživá, není zakázáno požit „jedno či dvě“ a zcela určitě utužuje mezilidské vztahy.

To pochopili již před léty starousedlíci a chalupáři v Černé Hoře u Dymokur a rozhodli se pořádat každoroční turnaj. Otcem myšlenky a hlavním organizátorem byl a doposud je Petr Knespl, který se velkou měrou zasloužil o to, že jsme 26. července mohli s radostí a nadšením přivítat již 8. ročník turnaje. Událost je to pro tuto malebnou vesničku

opravdu velká, neboť svatostánek, ve kterém by popili, pohovořili a jinak se kulturně vyžili, tu nemají, takže se jedná o akci, na kterou se převážná část obyvatel těší a vítá každý nový ročník.

Letošního „koulového klání“ se zúčastnilo 48 dospělých (obojího pohlaví) a 8 dětí z Dymokur, Svídnice, Poděbrad, Prahy, Třebíče a samozřejmě domácí Černé Hory. Poněkud upravená pravidla korespondují se specifikou místní podlouhlé, nešírokové návsi a rovněž dbají na to, aby se hra neprotáhla do pozdních nočních hodin.

Hráči byli rozděleni do skupin, vrhlo se na dvou hřištích a po ukončení třetího kola byly každému hráči pečlivě sečteny body komisařkami a zároveň dcerami ředitele závodu. Ty se nemalou měrou zasloužily o klidný průběh turna-

je. Takto postoupilo nejlepších 16 účastníků, z nichž vykristalizovala poslední čtveřice, a z ní nakonec vzešel vítěz. Bojovalo se opravdu urputně a teprve v tomto ročníku, za velkého povzbuzování, turnaj vyhrál zástupce Černé Hory.

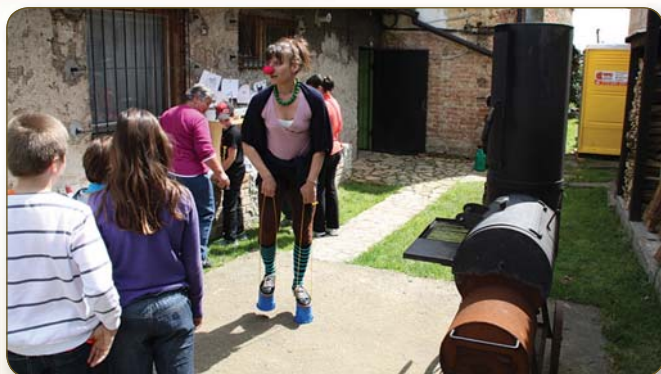
Po skončení a vyhlášení vítězů se zasedlo ke stolům a komisařky s ředitelem začaly kouzlit v improvizované kuchyni biftečky, párečky, pikantní topinky, popíjelo se pivo, limonáda, vítěz donesl kořalíčku, ředitel calvados a nálada gradovala. I v 8. ročníku tedy zvítězila hlavně skvělá organizace, srdečná nálada, pohoda a především chuť pobavit se a zavzpomínat. Nám nezbyvá než popřát organizátorům hodně síly do příštích ročníků.

Zdeněk Frejvald

Bubnování pro radost a zdraví

V sobotu 10. května 2014 proběhlo v Galerii Pojedy rytmické rejdní s bubny, tibetskými mísami a dalšími exotickými nástroji připravené vzácnými hosty z Doubí u Turnova. Přátelské setkání dotvořilo leptání skla a tvůrčí rezbářská dílnička pro dospělé a děti. Také bylo možné shlédnout sklepní výstavu skulptur z ytongu Martina Sausage Dohnala.

Divadelní Galerie Pojedy

V sobotu 16. srpna 2014 byla pro děti připravená maňásková pohádka. Během odpoledne si pak nejen děti „zatvořili“ z ytongu. Večerní program zahájila Anna Polívková představením „Paní Vltavská“ a závěrečnou divadelní „třešničkou“ byla „Madam Likvidátor“ v hlavní roli s Vendulou Burger. Ve sklepních prostorách proběhlo mezi instalacemi soch z ytongu čtení poezie autora těchto výtvořů.

Houbaři na Rožďalovicku měli smutné léto

Málo zimních a jarních srážek a nakonec i suché léto, to byly špatné zprávy pro houbaře. Zatímco v jiných letech se o prázdninách v našich lesích odehrává letní vlna hříbových hub, letos byly zaznamenány jen ojedinělé nálezy. Přesto se některé druhy nakonec objevily, mezi nimi i některé zajímavější...

Jindy častý letní druh – kozák dubový – se vyskytoval jen velmi sporadicky, např. v Babínku (20. 7.).

Na jihovýchodním konci hráze Bučického rybníka vyrostl tento krásný hřib medotrpký (13. 8.). Přestože je hořký a tedy nejedlý, během jednoho dne skončil u někoho v košíku.

Až ve 2. dekádě září si na své přišli i naši houbaři. Křemenáč krvavý (dubový) z lokality u trati za pilou (21. 9.).

Prakticky všechny oblasti ČR již od 2. poloviny prázdnin blásily výskyt hub, my v Polabí jsme čekali až na září. Hřib smrkový od Bučického rybníka (20. 9.).

<- Satanu podobný a stejně jedovatý hřib Le Galové byl nalezen 15. 8. u Komárovského rybníka.

Jiří Rejsek

